

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 23.9.2022
COM(2022) 481 final

**RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU ȘI
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN**

**PRIVIND FUNCȚIONAREA DIRECTIVEI PRIVIND TRANSPARENȚA PIETEI
UNICE ÎN PERIOADA 2016-2020**

{SWD(2022) 297 final}

Cuprins

INTRODUCERE.....	3
1. Direcții de dezvoltare în perioada 2016-2020.....	4
1.1. Îmbunătățiri aduse procedurii de notificare	4
1.2. Utilizarea procedurii de notificare în contextul unei „legiferări mai bune” și al recunoașterii reciproce.....	5
2. Punerea în aplicare a procedurii de notificare.....	5
2.1 Eficacitate: prezentare generală	5
2.2 Utilizarea procedurii de urgență	13
2.3 Notificarea „măsurilor fiscale sau financiare”	13
2.4 Răspunsul la reacțiile Comisiei	13
2.5 Monitorizarea procedurii de notificare	14
2.6 Schimburi structurate cu statele membre, țările SEE-AELS, Elveția și Turcia	14
2.7 Transparență	15
3. Concluzii	16

REZUMAT

Prezentul raport este elaborat și prezentat în conformitate cu articolul 8 din Directiva (UE) 2015/1535¹ („Directiva privind transparența pieței unice”). Acesta analizează rezultatele aplicării uneia dintre pietrele de temelie ale pieței unice în perioada 2016-2020: procedura de notificare prevăzută de Directiva privind transparența pieței unice. Raportul evidențiază contribuția importantă a procedurii de notificare la funcționarea pieței unice și la punerea în aplicare a orientărilor și a setului de instrumente pentru o mai bună legiferare², precum și rolul său esențial în timpul pandemiei de COVID-19.

Notificarea Comisiei cu privire la reglementările tehnice naționale înainte de adoptarea acestora a continuat să fie un instrument important de abordare a apariției barierelor în calea comerțului, cu scopul de a le preveni. De asemenea, aceasta a continuat să fie un bun canal pentru a asigura cooperarea între Comisie și statele membre, precum și între statele membre. Acest lucru este deosebit de important în circumstanțe critice și neprevăzute, cum ar fi în timpul pandemiei de COVID-19. De asemenea, reglementările tehnice sunt notificate Comisiei și textul final al măsurilor notificate este tradus în 23 de limbi oficiale ale UE³.

În plus, punerea în aplicare a Directivei privind transparența pieței unice impune Comisiei să urmărească și să monitorizeze toate notificările care ridică semne de întrebare cu privire la compatibilitatea acestora cu legislația UE. În acest context, Comisia acordă o atenție deosebită măsurilor care au cel mai mare impact asupra pieței unice⁴.

¹ Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, JO L 241, 17.9.2015, p. 1.

² *Planul de acțiune pentru îmbunătățirea mediului de reglementare*, COM(2002) 278. A se vedea, de asemenea, *O mai bună legiferare pentru creșterea economică și locuri de muncă în Uniunea Europeană*, COM(2005) 97; *Punerea în aplicare a programului comunitar de la Lisabona: O strategie pentru simplificarea cadrului de reglementare*, COM(2005) 535; *O analiză strategică a programului pentru o mai bună legiferare în Uniunea Europeană*, COM(2006) 689; *A doua analiză strategică a programului pentru o mai bună legiferare în Uniunea Europeană*, COM(2008) 32; *A treia analiză strategică a programului pentru o mai bună legiferare în Uniunea Europeană*, COM(2009) 15; *Reglementarea inteligentă în Uniunea Europeană*, COM(2010) 543 și *Rezultate mai bune pentru o Uniune mai puternică*, COM(2016) 615.

³ Traducerea în limba irlandeză nu este disponibilă.

⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TEXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0094&from=EN>.

INTRODUCERE

Ca „motor pentru construirea unei economii a UE mai puternice și mai echitabile”, piața unică este o parte esențială a celor șase priorități ale Comisiei pentru perioada 2019-2024⁵. Piața unică a îmbunătățit prosperitatea și oportunitățile pentru întreprinderi și pentru cetățeni în Europa. O piață unică funcțională stimulează concurența și comerțul, îmbunătățește eficiența, sporește calitatea și contribuie la reducerea prețurilor pentru întreprinderi și consumatori⁶.

Ca parte a pachetului privind noua strategie industrială al Comisiei din martie 2020⁷, au fost adoptate o comunicare privind barierele⁸ și un plan de acțiune pentru asigurarea respectării normelor privind piața unică⁹ pentru a îmbunătăți în continuare competitivitatea și a facilita integrarea întreprinderilor de toate dimensiunile în lanțurile valorice ale UE și globale. Acțiunea 10 din planul de acțiune al Comisiei pentru asigurarea respectării normelor privind piața unică se referă la Directiva privind transparența pieței unice. În acest context, în conformitate cu abordarea mai strategică a acțiunilor Comisiei de asigurare a respectării normelor, implementarea Directivei privind transparența pieței unice se articulează în jurul a patru axe:

- (i) statele membre notifică toate proiectele de reglementări tehnice privind mărfurile și serviciile societății informaționale;
- (ii) Comisia monitorizează toate notificările, ridicând preocupări legate de compatibilitatea acestora cu legislația UE;
- (iii) în calibrarea acțiunilor sale de monitorizare, Comisia acordă o atenție deosebită măsurilor cu cel mai mare impact asupra pieței unice;
- (iv) Comisia monitorizează legislația care a făcut obiectul unei reacții ale sale în temeiul directivei și care, în absența unor ajustări corespunzătoare, poate declanșa acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor.

Comisia pune un accent clar pe prevenire și pe asigurarea respectării normelor în ceea ce privește cazurile cu cel mai semnificativ impact economic sau de altă natură asupra pieței unice.

Directiva privind transparența pieței unice își propune să împiedice apariția unor noi bariere în calea pieței unice, punând accentul pe transparență, dialog, prevenire și o mai bună legiferare. Statele membre pot participa pe picior de egalitate cu Comisia la această procedură. Părțile interesate au acces atât la reglementările tehnice naționale în curs de elaborare, cât și la textele finale ale măsurilor notificate, traduse în 23 de limbi oficiale ale UE. Prin urmare, operatorii economici pot anticipa crearea de bariere în calea comerțului și pot evita sarcinile administrative inutile și costisitoare care le afectează activitatea.

Procedura de notificare pentru reglementări tehnice naționale în temeiul Directivei privind transparența pieței unice permite Comisiei și statelor membre să examineze înainte de adoptare reglementările tehnice pe care orice stat membru intenționează să le introducă pentru produse (industriale, agricole și de pescuit) și pentru serviciile societății informaționale (a se vedea anexa 1 la documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește prezentul raport). Procedura se aplică într-o manieră simplificată statelor membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) care sunt părți la Acordul privind Spațiul Economic European (SEE), precum și Elveției și Turciei (a se vedea anexa 4).

⁵ https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/economy-works-people/internal-market_ro.

⁶ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/fs_20_427.

⁷ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/ip_20_416.

⁸ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020DC0093&from=EN>.

⁹ A se vedea nota de subsol 4.

Directiva privind transparența pieței unice joacă, de asemenea, un rol esențial în cadrul reuniunilor de dialog cu statele membre și cu părțile interesate pe tema „cunoștințelor la nivel de țară”¹⁰. Astfel de reuniuni fac parte din eforturile strategiei privind piața unică de a asigura o cultură a respectării normelor și a controlului inteligent al aplicării lor¹¹. Comisia consideră că aceste reuniuni reprezintă o oportunitate pentru inițierea unui dialog cu scopul de a îmbunătăți punerea în aplicare a Directivei privind transparența pieței unice. În acest context, dialogul în temeiul directivei, împreună cu alți indicatori, permite Comisiei să identifice mai bine sectoarele problematice și problemele structurale în statele membre.

Prezentul raport elaborat și prezentat în conformitate cu Directiva privind transparența pieței unice reprezintă o imagine succintă a funcționării sale în perioada 2016-2020, atât din punct de vedere calitativ, cât și cantitativ.

În 2020, procedura de notificare în temeiul Directivei privind transparența pieței unice a jucat un rol esențial în gestionarea pandemiei de COVID-19 și a contribuit la o abordare coordonată a crizei sanitare în toată UE. Răspândirea virusului a cauzat perturbarea lanțurilor de aprovizionare globale. În timpul pandemiei, au fost puse în pericol integritatea pieței unice și, în sens mai larg, menținerea lanțurilor valorice de producție și de distribuție, care să asigure aprovizionarea sistemelor noastre de sănătate cu bunurile de care aveau nevoie. Directiva a oferit un cadru care a permis statelor membre să acționeze în mod coordonat.

1. DIRECȚII DE DEZVOLTARE ÎN PERIOADA 2016-2020

Cu 3 553 de notificări primite în perioada de cinci ani cuprinsă între 2016 și 2020 (a se vedea anexa 3.1), dialogul desfășurat în contextul Directivei privind transparența pieței unice a demonstrat un nivel bun de participare a statelor membre, care au emis 243 de avize detaliate și 475 de observații (a se vedea anexa 3.6). Acest lucru a fost însoțit de reacții frecvente din partea Comisiei cu privire la reglementările tehnice notificate, în special 212 avize detaliate și 816 observații emise de Comisie (a se vedea anexa 3.4). Cel mai mare număr de reacții din partea Comisiei și a statelor membre ale UE a vizat agricultura, pescuitul, produsele alimentare și produsele pentru construcții.

Introducerea de noi instrumente informatice în perioada de referință, astfel cum se descrie în paragrafele de mai jos, a facilitat participarea operatorilor economici la procedura prevăzută în Directiva privind transparența pieței unice.

Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a clarificat unele dileme de interpretare ale Directivei privind transparența pieței unice. Printre acestea s-au numărat definirea reglementărilor tehnice, clasificarea noilor servicii de intermediere în sectoarele emergente legate de modelele economiei colaborative, dreptul de acces la documente în legătură cu procedura prevăzută în Directiva privind transparența pieței unice și sancțiunea pentru neefectuarea notificării¹².

1.1. Îmbunătățiri aduse procedurii de notificare

Unul dintre obiectivele Directivei privind transparența pieței unice este de a informa în prealabil operatorii economici, inclusiv întreprinderile mici și mijlocii, cu privire la reglementările tehnice planificate, mai exact înainte de adoptarea acestora de către statele

¹⁰ Dialogul privind „cunoștințele la nivel de țară” constă în reuniuni structurate cu autoritățile naționale implicate în procedura de notificare din fiecare stat membru al UE și cu părțile interesate de la nivel național.

¹¹ A se vedea punctul intitulat „Asigurarea unei culturi a respectării normelor și a controlului inteligent al aplicării lor, pentru a contribui la realizarea unei veritabile piețe unice” din Strategia privind piața unică, http://ec.europa.eu/growth/single-market/strategy_en.

¹² A se vedea anexa 2 pentru detalii suplimentare privind jurisprudența CJUE referitoare la Directiva privind transparența pieței unice în perioada 2016-2020.

membre. Acest lucru permite operatorilor economici să își exprime opiniile și să își adapteze activitățile la viitoarele reglementări tehnice în timp util¹³. Numărul mare de contribuții privind notificările transmise de părțile interesate indică faptul că acest drept de control este exercitat pe scară largă și ajută Comisia și autoritățile naționale să detecteze barierele în calea comerțului.

În cadrul eforturilor sale continue în direcția atingerii transparenței și eficienței necesare, Comisia a lucrat, în 2015, la elaborarea unei noi funcții pe site-ul web al Sistemului de informații privind reglementările tehnice (TRIS)¹⁴. Această funcție a fost instituită în 2016 și permite oricărei persoane să utilizeze site-ul TRIS pentru a depune contribuții cu privire la orice notificare în perioada de așteptare prevăzută la articolul 6 din Directiva privind transparența pieței unice. În perioada 2016-2020, Comisia a primit 1 618 contribuții prin intermediul acestei funcții (144 în 2016, 421 în 2017, 175 în 2018, 281 în 2019 și 597 în 2020).

1.2. Utilizarea procedurii de notificare în contextul unei „legiferări mai bune” și al recunoașterii reciproce

În comunicarea sa intitulată *O mai bună legiferare pentru creșterea economică și locuri de muncă în UE*¹⁵, Comisia a subliniat faptul că mecanismul de control preventiv instituit prin Directiva privind transparența pieței unice contribuie la îmbunătățirea calității reglementărilor naționale privind produsele și serviciile societății informaționale. Cooperarea dintre Comisie și statele membre în contextul procedurii de notificare are scopul de a asigura un cadru de reglementare mai clar pentru operatorii economici.

Directiva privind transparența pieței unice contribuie, de asemenea, la o mai bună recunoaștere reciprocă. Principiul recunoașterii reciproce, care decurge din jurisprudența CJUE cu privire la articolele 34-36 din TFUE, asigură accesul pe piață al mărfurilor care nu fac obiectul legislației de armonizare a UE sau care fac doar parțial obiectul acestei legislații. Acesta garantează că orice marfă comercializată în mod legal într-un stat membru poate, în principiu, să fie vândută în alt stat membru. Evaluarea reglementărilor naționale înainte de adoptarea acestora contribuie la reducerea la minimum a riscului ca aceste norme să creeze bariere de reglementare nejustificate în calea comerțului, în special în lumina principiului recunoașterii reciproce. Acest lucru se datorează faptului că Comisia poate: (i) să corecteze textul clauzelor privind piața unică în proiectele notificate de statele membre în cadrul procedurii prevăzute de Directiva privind transparența pieței unice; și (ii) să recomande statelor membre să introducă clauza privind piața unică în proiectele de măsuri naționale notificate din care aceasta lipsește.

2. PUNEREA ÎN APLICARE A PROCEDURII DE NOTIFICARE

2.1 Eficacitate: prezentare generală

► Volumul notificărilor și sectoarele implicate

Din 2016 până în 2020, Comisia a primit 3 553 de notificări (700 în 2016, 676 în 2017, 666 în 2018, 657 în 2019 și 854 în 2020)¹⁶.

¹³ A se vedea considerentul 7 din Directiva privind transparența pieței unice.

¹⁴ <https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/ro/>.

¹⁵ A se vedea *supra*, nota de subsol 2.

¹⁶ A se vedea anexa 3.1. Aceste cifre nu includ notificările primite de la țările AELS care sunt semnate ale Acordului privind SEE (Norvegia, Liechtenstein și Islanda) sau notificările din partea Turciei sau a Elveției. În perioada de raportare, Comisia a primit 232 de notificări din partea acestor țări (124 din

S-au observat diferențe semnificative între statele membre în ceea ce privește numărul de notificări, unele efectuând, în medie, peste 50 de notificări pe an, iar altele mai puțin de 10 pe an (a se vedea anexa 3.2). Deși acest decalaj poate fi explicat parțial prin raportare la structura de organizare a statului în diferite țări (de exemplu, prezența autorităților regionale/locale cu competențe de reglementare), prin lipsa de conștientizare sau printr-un grad mai ridicat/mai scăzut de activitate de reglementare, această discrepanță semnificativă a ridicat semne de întrebare cu privire la respectarea deplină a obligațiilor de notificare. În urma analizei a rezultat că, în 2017, 2018 și 2019, aproape niciun stat membru nu a notificat și nici nu a renotificat proiecte de reglementări tehnice. Cu toate acestea, marea majoritate a statelor membre au avut un număr relativ scăzut de proiecte care nu au fost notificate, mai mic sau egal cu 10 pe an.

În anexa 3.2 (tabelul 1) se poate remarca o corelare între mărimea statelor membre și numărul de notificări, conform căreia statele membre mai mari notifică, în general, mai mult decât cele mici și mijlocii. Această situație poate fi explicată parțial prin existența unui număr mai mare de autorități regionale și locale care au obligația de a notifica proiectele de reglementări tehnice. Totuși, această explicație nu este întotdeauna valabilă: de exemplu, în unele cazuri, state membre mijlocii au notificat mai mult decât anumite state membre mai mari, iar state membre mai mari cu o structură centralizată au notificat mai mult decât alte state membre cu o structură descentralizată.

La fel ca în perioada de raportare precedentă, cel mai mare număr de notificări în perioada 2016-2020 a vizat sectorul construcțiilor, urmat de notificările în domeniul produselor agricole, al pescuitului, acvaculturii și al altor produse alimentare.

De asemenea, au fost efectuate numeroase notificări în domeniul **serviciilor societății informaționale**, în **sectorul mediului și în cel al substanțelor chimice** (în principal în ceea ce privește ambalajele și deșeurile de ambalaje, produsele din plastic, îngrășămintele, produsele de protecție a plantelor care conțin glifosat sau neonicotinoide, standardele de emisie, produsele cosmetice care conțin microplastice) și în **sectorul transporturilor** (de exemplu, privind vehiculele electrice, echipamentele speciale pentru vehiculele de pasageri și taxiuri, snowmobile, trotinetele electrice, navele și ambarcațiunile de agrement, dronele) (a se vedea anexa 3.3).

► **Probleme abordate de Comisie în reacțiile sale**

În **domeniile nearmonizate**, și anume, cele în care, în absența legislației secundare, măsurile naționale se supun respectării articolelor 34-36 (libera circulație a mărfurilor) și 49 și 56 (dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii legate de societatea informațională) din TFUE, reacțiile Comisiei au fost menite să atragă atenția statelor membre asupra potențialelor bariere nejustificate în calea schimburilor comerciale după evaluarea necesității și a proporționalității măsurii în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

În cazul măsurilor naționale care se încadrează parțial sau integral în **domeniile armonizate**, reacțiile au avut rolul de a garanta că măsurile naționale au fost compatibile cu legislația secundară a UE.

- În perioada 2016-2020, statele membre au notificat 765 de proiecte de reglementări tehnice în domeniul **construcțiilor** (131 în 2016, 181 în 2017, 139 în 2018, 158 în 2019 și 156 în 2020¹⁷). Aceste proiecte au vizat toate tipurile de produse pentru construcții, inclusiv poduri și structuri rutiere din beton, învelitori de acoperișuri

partea țărilor AELS/SEE, 74 din partea Turciei și 34 din partea Elveției). A se vedea anexa 4 pentru mai multe informații cu privire la aceste notificări.

¹⁷

A se vedea anexa 3.3.

încălnate pentru clădiri, echipamente de stingere a incendiilor și de salvare, echipamente de izolare termică, materiale de umplere sintetice, structuri din beton, instalații electrice fixate pe și în structuri din beton și materiale metalice în contact cu apa potabilă.

În special, Comisia a examinat proiectele de reglementări tehnice de stabilire a unor cerințe tehnice sau încercări suplimentare pentru produsele pentru construcții care ar obstrucționa libera circulație a produselor ce poartă marcajul CE. Proiectele notificate au fost analizate în principal în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 305/2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții¹⁸.

Comisia a examinat proiectul de legislație care interzice instalarea cuptoarelor cu petrol fosil și a cuptoarelor cu gaz natural în clădirile noi, cu excepția cazului în care cuptoarele cu petrol și gaze utilizează numai energie din surse regenerabile. Proiectul notificat a fost examinat în temeiul Directivei 2009/142/CE privind aparatele consumatoare de combustibili gazoși (DGA)¹⁹ și al Directivei 92/42/CEE privind cerințele de randament pentru cazanele noi de apă caldă cu combustie lichidă sau gazoasă²⁰.

Reglementările tehnice referitoare la eficiența energetică a clădirilor au fost evaluate în temeiul Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică²¹, al Directivei 2010/31/UE privind performanța energetică a clădirilor²² și al Directivei 2009/125/CE de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic²³.

De asemenea, Comisia a evaluat proiectele legislative privind cerințele pentru echipamentele de comunicații pe autostradă. Proiectul notificat a fost examinat în temeiul Directivelor 1999/5/CE²⁴, 2006/95/CE²⁵ și 2004/108/CE²⁶.

- În ceea ce privește **produsele agricole, pescuitul, acvacultura și alte produse alimentare**, în perioada 2016-2020, statele membre au notificat 693 de proiecte de reglementări tehnice (145 în 2016, 106 în 2017, 146 în 2018, 161 în 2019 și 135 în

¹⁸ Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului, JO L 88, 4.4.2011, p. 5.

¹⁹ Directiva 2009/142/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind aparatele consumatoare de combustibili gazoși, JO L 330, 16.12.2009, p. 10.

²⁰ Directiva 92/42/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind cerințele de randament pentru cazanele noi de apă caldă cu combustie lichidă sau gazoasă, JO L 167, 22.6.1992, p. 17.

²¹ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE, JO L 315, 14.11.2012, p. 1.

²² Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor, JO L 153, 18.6.2010, p. 13.

²³ Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic, JO L 285, 31.10.2009, p. 10.

²⁴ Directiva 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora, JO L 91, 7.4.1999, p. 10.

²⁵ Directiva 2006/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentele electrice destinate utilizării în cadrul unor anumite limite de tensiune, JO L 374, 27.12.2006, p. 10.

²⁶ Directiva 2004/108/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la compatibilitatea electromagnetică, JO L 390, 31.12.2004, p. 24.

2020²⁷). Domeniile vizate de aceste proiecte au inclus, de exemplu, materialele care intră în contact cu produsele alimentare, băuturile energizante, acizii grași trans în produsele alimentare, vinurile și băuturile spirtoase, etichetele de calitate pentru produse alimentare, bunăstarea animalelor și comercializarea produselor din blană.

Anumite state membre au notificat proiecte de regulamente de instituire a mărcilor care fac legătura între calitatea unui produs și originea sa. Aceste notificări au fost examinate în temeiul dispozițiilor TFUE privind libera circulație a mărfurilor și ale Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare²⁸.

În perioada relevantă, Comisia a examinat notificări privind igiena produselor alimentare și a emis avize detaliate și observații privind conformitatea acestora cu Regulamentul (CE) nr. 852/2004 privind igiena produselor alimentare²⁹, cu Regulamentul (CE) nr. 853/2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală³⁰ și cu Regulamentul (CE) nr. 854/2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman³¹.

Alte notificări au avut drept obiect etichetarea produselor alimentare. Comisia a evaluat compatibilitatea lor cu Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare³², în special cu dispozițiile privind declarațiile nutriționale sau alte dispoziții sectoriale specifice în materie de informare a consumatorilor³³.

²⁷ A se vedea anexa 3.3.

²⁸ Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare, JO L 343, 14.12.2012, p. 1.

²⁹ Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare, JO L 139, 30.4.2004, p. 1.

³⁰ Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală, JO L 139, 30.4.2004, p. 55.

³¹ Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman, JO L 139, 30.4.2004, p. 206. Regulamentul (CE) nr. 854/2004 a fost abrogat de Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale), JO L 95, 7.4.2017, p. 1.

³² Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei, JO L 304, 22.11.2011, p. 18.

³³ Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1184/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului, JO L 354, 28.12.2013, p. 1.

- În **sectorul serviciilor societății informaționale**, statele membre au notificat 255 de măsuri (58 în 2016, 43 în 2017, 34 în 2018, 57 în 2019 și 63 în 2020³⁴), majoritatea notificărilor vizând proiecte legislative care afectează comerțul electronic, platformele de comunicare socială și operatorii platformelor digitale, neutralitatea rețelei și pluralismul mass-mediei, știrile false și discursurile online de incitare la ură, precum și alte norme privind serviciile societății informaționale care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2000/31/CE („Directiva privind comerțul electronic”)³⁵ și normele referitoare la serviciile mass-media audiovizuale care intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2018/1808 (Directiva revizuită a serviciilor mass-media audiovizuale)³⁶.

Au existat reacții din partea Comisiei și în legătură cu proiectele de măsuri notificate referitoare la normele privind serviciile societății informaționale axate pe identificarea electronică și serviciile de încredere care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 910/2014 („Regulamentul eIDAS”)³⁷ și libera circulație a datelor fără caracter personal, astfel cum este reglementată în Regulamentul (UE) 2018/1807³⁸. Au existat, de asemenea, notificări privind confidențialitatea datelor digitale, securitatea cibernetică, păstrarea datelor, facturarea electronică, drepturile de autor, telecomunicațiile și comunicațiile electronice (inclusiv 5 G), internetul mai sigur pentru copii, cărțile electronice, jocurile de noroc online și, în mai multe cazuri, legate, în mod explicit sau auxiliar, de libera circulație a serviciilor și de libertatea de stabilire (articolele 49 și 56 din TFUE, precum și Directiva privind serviciile³⁹), de drepturile consumatorilor în temeiul Directivei 2011/83/UE⁴⁰, de protecția datelor cu caracter personal în temeiul Regulamentului general privind protecția datelor (UE) 2016/679⁴¹, precum și de libertatea de exprimare și de libertatea de a desfășura o activitate comercială, astfel cum sunt consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

³⁴ A se vedea anexa 3.3.

³⁵ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic), JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

³⁶ Directiva (UE) 2018/1808 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 noiembrie 2018 de modificare a Directivei 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) având în vedere evoluția realităților pieței, JO L 303, 28.11.2018, p. 69.

³⁷ Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE, JO L 257, 28.8.2014, p. 73.

³⁸ Regulamentul (UE) 2018/1807 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind un cadru pentru libera circulație a datelor fără caracter personal în Uniunea Europeană, JO L 303, 28.11.2018, p. 59.

³⁹ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

⁴⁰ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 304, 22.11.2011, p. 64.

⁴¹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), JO L 119, 4.5.2016, p. 1.

- În sectorul **substanțelor chimice**, Comisia a primit 167 de notificări (32 în 2016, 32 în 2017, 28 în 2018, 27 în 2019 și 48 în 2020⁴²) privind domenii precum produsele biocide, produsele de protecție a plantelor și produsele care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice („REACH”)⁴³, care au fost examinate în principal în temeiul Regulamentului privind produsele biocide⁴⁴, al Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare⁴⁵ și al REACH.
- În **sectorul mediului**, Comisia a examinat 206 proiecte de măsuri (55 în 2016, 39 în 2017, 28 în 2018, 33 în 2019 și 51 în 2020⁴⁶). Unele proiecte notificate au vizat deșeurile de ambalaje și produsele din plastic de unică folosință și au ridicat probleme de compatibilitate cu Directiva 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje⁴⁷ (de exemplu, în ceea ce privește cerințele pentru interzicerea pungilor de transport din plastic subțiri) și cu Directiva (UE) 2019/904 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului⁴⁸ (de exemplu, în ceea ce privește definițiile termenului „plastic”).

Procedura de notificare a permis, de asemenea, intervenția Comisiei în sectoarele în care era prevăzută sau în curs o armonizare la nivelul UE și a împiedicat astfel statele membre să introducă măsuri naționale contradictorii. În temeiul articolului 6 alineatele (3) și (4) din Directiva privind transparența pieței unice, Comisia a solicitat statelor membre care fac notificarea să amâne adoptarea proiectelor de reglementări tehnice notificate pentru o perioadă de 12 luni de la data notificării în domeniul producției ecologice de plante, animale și produse de acvacultură și alimentare (notificarea 2018/190/BG), al producției ecologice de carne de iepure (notificarea 2018/219/E), al prepelițelor de carne ecologice (notificarea 2018/666/F) și al produselor din plastic de unică folosință (notificările 2018/665/B și 2019/9/UK).

► **Exemple pozitive care arată impactul Directivei privind transparența pieței unice**

În cursul perioadei de raportare, Directiva privind transparența pieței unice s-a dovedit a fi eficace în numeroase cazuri, întrucât autoritățile naționale au reformulat proiectele notificate în conformitate cu recomandările Comisiei sau le-au retras. Un exemplu în acest sens a fost notificarea privind un proiect de decret care obligă conducătorii auto cu reședința în Italia care transportă cu ei copii sub 4 ani să utilizeze dispozitive specifice de avertizare asupra prezenței copilului în scaunul auto, astfel încât minorii să nu fie uitați în vehicul. În avizul său detaliat, Comisia a subliniat că mai multe cerințe din proiectul notificat contravin normelor de

⁴² A se vedea anexa 3.3.

⁴³ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei, JO L 396, 30.12.2006, p. 1.

⁴⁴ Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide, JO L 167, 27.6.2012, p. 1.

⁴⁵ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului, JO L 309, 24.11.2009, p. 1.

⁴⁶ A se vedea anexa 3.3.

⁴⁷ Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, JO L 365, 31.12.1994, p. 10.

⁴⁸ Directiva (UE) 2019/904 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului, JO L 155, 12.6.2019, p. 1.

armonizare ale UE și liberei circulații a mărfurilor (articolele 34-36 din TFUE). Acest lucru a avut la bază lipsa de dovezi în ceea ce privește: (i) proporționalitatea cerinței privind procedura de aprobare prealabilă pentru dispozitivele de avertizare asupra prezenței copilului în scaunul auto fabricate în mod legal în alte state membre; și (ii) obligația de a dota aceste dispozitive cu un sistem de comunicare automată pentru trimiterea de mesaje sau apeluri prin intermediul rețelilor de comunicații mobile fără fir la cel puțin trei numere de telefon diferite. Comisia a subliniat că „procedura de autorizare prealabilă” care obligă „organismele acreditate” să solicite recunoașterea de către Direcția Generală pentru Autovehicule din Italia ar putea fi în contradicție cu principiul liberei prestări a serviciilor în cadrul Uniunii (articolul 56 din TFUE). Autoritățile italiene au reformulat decretul propus în conformitate cu observațiile Comisiei, asigurându-se totodată că proiectul de măsură notificat poate atinge obiectivul de siguranță a copiilor.

În mod similar, în 2016, 2017 și 2018, Comisia a primit mai multe notificări privind caracteristicile și echipamentele specifice ale aeronavelor motorizate fără pilot la bord (drone). În reacțiile sale, Comisia a reamintit procesul de armonizare în curs la nivelul UE și a invitat statele membre în cauză să coopereze în vederea instituirii unui cadru de reglementare al UE aplicabil aeronavelor motorizate fără pilot la bord care să asigure un nivel ridicat de siguranță în ceea ce privește operarea unor astfel de aeronave și să permită gestionarea riscurilor asociate legate de siguranță și de protecția vieții private și a datelor cu caracter personal. Statele membre în cauză au respectat recomandările Comisiei, astfel cum au fost exprimate în observații și în avizele detaliate, sau au retras proiectele notificate⁴⁹.

În 2020, la începutul pandemiei de COVID-19, unele state membre au adoptat sau au elaborat măsuri naționale care afectau libera circulație a echipamentelor individuale de protecție, cum ar fi ochelarii de protecție, măștile faciale, mănușile, salopetele și halatele chirurgicale, precum și libera circulație a medicamentelor. Aceste măsuri riscau să împiedice ca respectivele bunuri esențiale să ajungă la cei care aveau cea mai mare nevoie de ele, în special lucrătorii din domeniul asistenței medicale, echipele de intervenție pe teren și pacienții din zonele afectate din întreaga Europă. Ele au creat efecte în lanț: statele membre au luat măsuri pentru a atenua impactul măsurilor luate de alte state membre. Într-un interval scurt de timp, restricțiile s-au extins la o gamă tot mai largă de produse, începând cu echipamentele individuale de protecție și până la medicamente. Aceste măsuri au perturbat lanțurile logistice și de distribuție și au încurajat drept răspuns constituirea de stocuri în cadrul lanțului de aprovizionare. În cele din urmă, astfel de măsuri au reintrodus frontierele interne într-un moment în care solidaritatea dintre statele membre era necesară mai mult ca niciodată. Comisia a îndemnat statele membre să notifice astfel de măsuri prin intermediul mecanismului Directivei privind transparența pieței unice și a oferit orientări cu privire la modul în care să facă acest lucru. Măsurile notificate Comisiei au fost evaluate drept o chestiune cu prioritate ridicată, iar Comisia a sprijinit statele membre în corectarea măsurilor care ar fi putut împiedica libera circulație a mărfurilor esențiale pe piața unică⁵⁰. Experiența pandemiei de COVID-19 a demonstrat relevanța procedurilor Directivei privind transparența pieței unice, inclusiv a procedurii de urgență (a se vedea punctul 2.2), oferind totodată lecții utile pentru abordarea viitoare a efectelor negative ale pieței unice cauzate de situații de urgență. În cazul în care măsurile au fost notificate după adoptarea lor, așa cum s-a întâmplat în cazul a aproximativ 150 de notificări legate de COVID-19 în 2020, mecanismul de notificare oferit de directivă a însemnat că informațiile și beneficiile evaluării inter pares ar putea fi încă valorificate în timpul crizei datorită platformei de comunicare TRIS, unde statele

⁴⁹ A se vedea anexa 3.9 pentru exemple suplimentare.

⁵⁰ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții și Eurogrup - *Răspunsul economic coordonat la epidemia de COVID-19*, COM(2020) 112.

membre au putut lua cunoștință de măsurile adoptate de alte state membre în contextul pandemiei de COVID-19.

► **Cele mai abordate bariere**

Unul dintre scopurile Directivei privind transparența pieței unice este de a depista domeniile în care apar în mod recurent bariere în calea liberei circulații a mărfurilor și a liberei prestări a serviciilor societății informaționale și, prin urmare, de a identifica nevoia de a interveni prin măsuri de armonizare menite să asigure o mai bună funcționare a pieței unice⁵¹. În perioada analizată, Comisia a identificat mai multe bariere recurente în proiectele de măsuri notificate. Printre acestea se numără lipsa clauzei privind piața unică, dispoziții înșelătoare și neclare care ar fi putut fi interpretate și aplicate ca restricții ale pieței sau repetarea dispozițiilor reglementărilor UE, emiterea de standarde obligatorii și metode de testare suplimentare⁵².

► **Reacții**

Directiva privind transparența pieței unice permite schimbul formal și structurat de informații între statele membre și Comisie, precum și între statele membre în momentul evaluării proiectelor notificate. Intensitatea acestui schimb de informații este demonstrată de numărul ridicat de reacții trimise de către Comisie și de către statele membre la notificările emise și de răspunsurile statelor membre care au transmis notificările, precum și de schimbul ulterior de mesaje (a se vedea anexele 3.4, 3.5, 3.6 și 3.8). Acest schimb de informații oferă statelor membre posibilitatea de a determina gradul de compatibilitate a proiectelor notificate cu legislația UE. În cursul perioadei de raportare, Comisia s-a reunit periodic la nivel de experți cu reprezentanți ai statelor membre pentru a clarifica aspectele nesoluționate, atunci când a fost necesar, și a solicitat informații suplimentare din partea statelor membre pentru a clarifica domeniul de aplicare al reglementărilor tehnice notificate.

În perioada examinată, Comisia a emis 212 avize detaliate (60 în 2016, 34 în 2017, 40 în 2018, 38 în 2019 și 40 în 2020), ceea ce reprezintă 5,9 % din numărul total de proiecte notificate de către statele membre în perioada de raportare. La rândul lor, statele membre au emis 243 de avize detaliate (78 în 2016, 44 în 2017, 38 în 2018, 30 în 2019 și 53 în 2020). Din cele 1 291 de observații emise în perioada de raportare, 816 au fost formulate de către Comisie (154 în 2016, 189 în 2017, 184 în 2018, 155 în 2019 și 134 în 2020) și 475 de către statele membre (118 în 2016, 74 în 2017, 77 în 2018, 64 în 2019 și 142 în 2020) (a se vedea anexele 3.4 și 3.6). În cinci cazuri, Comisia a invitat statele membre în cauză să amâne adoptarea reglementărilor tehnice notificate cu un an începând de data primirii lor, deoarece existau activități de armonizare ale UE anunțate sau în curs în domeniul vizat de proiectele notificate (a se vedea anexa 3.5).

Analizând, în funcție de sector, numărul de reacții (observații, avize detaliate și decizii ale Comisiei de amânare a adoptării unui proiect) emise de fiecare stat membru și de Comisie în perioada de raportare, putem obține mai multe informații cu privire la participarea statelor membre la dialogul declanșat de notificări, precum și la interesele specifice ale anumitor state membre ale căror reacții sunt mai concentrate în anumite sectoare specifice (a se vedea tabelul 6 din anexa 3.6). Italia, Spania, Austria și Polonia sunt printre cele mai active state membre. Analiza reacțiilor per stat membru și per sector de activitate arată că Austria, Spania și Italia manifestă un interes deosebit pentru sectorul agricol, al pescuitului și al produselor alimentare. Majoritatea reacțiilor emise de Comisie se referă la sectorul construcțiilor și la cel agricol.

⁵¹ A se vedea considerentul 15 din Directiva privind transparența pieței unice.

⁵² A se vedea anexa 3.11 pentru detalii suplimentare privind cele mai frecvente bariere eliminate.

Datorită accesului la toate notificările și mesajele schimbate în cadrul dialogurilor, statele membre pot utiliza Directiva privind transparența pieței unice pentru a se inspira din ideile partenerilor lor. Acestea pot fi utilizate pentru a soluționa probleme comune privind reglementările tehnice și pentru a înțelege când un proiect de reglementare tehnică ar putea constitui o încălcare a legislației UE.

2.2 Utilizarea procedurii de urgență

Statele membre pot solicita Comisiei să le evalueze propunerea de a invoca procedura de urgență prevăzută la articolul 6 alineatul (7) din Directiva privind transparența pieței unice în cazul în care, pentru a răspunde unei situații urgente și imprevizibile, sunt obligate să adopte imediat reglementări tehnice, neavând timp să respecte perioada de așteptare de 3 luni pentru a consulta în prealabil Comisia și celelalte state membre. În cazul în care Comisia, după revizuirea motivelor invocate de statul membru în cauză, acceptă procedura de urgență, perioada de așteptare de 3 luni nu se aplică, iar măsura poate fi adoptată imediat⁵³. De regulă, Comisia are nevoie de câteva zile lucrătoare de la notificare pentru a decide dacă acceptă motivele prezentate de statul membru în cauză și îi permite să adopte imediat reglementările tehnice.

Dintr-un total de 3 553 de notificări, statele membre au formulat 346 de cereri de aplicare a procedurii de urgență pentru proiectele notificate (51 în 2016, 34 în 2017, 35 în 2018, 39 în 2019 și 187 în 2020)⁵⁴. Utilizarea procedurii de urgență a fost refuzată în cazurile în care justificarea nu a fost stabilită în mod suficient sau s-a bazat pe motive strict economice sau pe întârzierile administrative naționale, precum și în cazurile în care nu s-a demonstrat existența niciunei circumstanțe imprevizibile. Procedura de urgență a fost considerată justificată în 283 de cazuri (41 în 2016, 28 în 2017, 21 în 2018, 29 în 2019 și 164 în 2020). Aceste cazuri au vizat în special substanțele psihotrope, controlul narcoticelor, lupta împotriva terorismului, armele de foc, infecțiile la albine, produsele biocide, interzicerea produselor dăunătoare sănătății, articolele pirotehnice, medicamentele (medicamente/substanțe esențiale necesare pentru tratamentul pacienților care suferă de COVID-19), echipamentele de protecție, măștile, dispozitivele medicale și dispozitivele medicale in vitro, dezinfectanții și alcoolii necesari pentru producerea lor (a se vedea anexa 3.7).

2.3 Notificarea „măsurilor fiscale sau financiare”

În conformitate cu Directiva privind transparența pieței unice, statele membre trebuie să formuleze o notificare privind „măsurile fiscale și financiare”, și anume reglementările tehnice în legătură cu măsuri fiscale sau financiare care afectează consumul de produse sau servicii prin încurajarea respectării acestor reglementări tehnice. Particularitatea unor astfel de măsuri este că perioada de așteptare nu se aplică [articolul 7 alineatul (4) din Directiva privind transparența pieței unice].

În perioada 2016-2020, statele membre au notificat 149 de proiecte de măsuri ca „măsuri fiscale sau financiare” (44 în 2016, 48 în 2017, 26 în 2018, 31 în 2019 și 45 în 2020)⁵⁵.

2.4 Răspunsul la reacțiile Comisiei

În temeiul articolului 6 alineatul (2) din Directiva privind transparența pieței unice, statele membre trebuie să raporteze cu privire la acțiunile pe care propun să le întreprindă ca răspuns la un aviz detaliat.

⁵³ A se vedea anexa 1 pentru detalii suplimentare privind procedura de urgență.

⁵⁴ A se vedea anexa 3.7.

⁵⁵ A se vedea anexa 1 pentru detalii suplimentare privind „măsurile fiscale și financiare”.

În perioada 2016-2020, raportul dintre numărul de răspunsuri date de statele membre la avizele detaliate ale Comisiei și volumul avizelor detaliate emise de către Comisie a fost satisfăcător, dar ar putea fi îmbunătățit în continuare (o medie de 87 % de-a lungul perioadei). Răspunsurile satisfăcătoare din partea statelor membre au reprezentat, în medie, 45 % din răspunsuri (a se vedea anexa 3.8).

În perioada luată în considerare, statele membre și-au retras 217⁵⁶ proiecte de reglementări tehnice. În 30 de cazuri (4 în 2016, 13 în 2017, 9 în 2018, 2 în 2019 și 2 în 2020), retragerea a urmat adoptării unui aviz detaliat emis de Comisie. Printre motivele acestor retrageri se numără: (i) introducerea de către statul membru care a transmis notificarea a unor modificări substanțiale ale proiectului de reglementare tehnică, ceea ce a necesitat o nouă notificare [articolul 5 alineatul (1) din directivă]; și (ii) simpla decizie a autorităților naționale de a nu continua adoptarea proiectului de reglementare tehnică. Pentru alte proiecte de reglementări tehnice notificate, dialogul este încă în desfășurare.

2.5 Monitorizarea procedurii de notificare

În situațiile în care eventualele încălcări ale legislației UE privind piața unică nu au fost eliminate în totalitate prin procedura de notificare, Comisia a efectuat investigații suplimentare (de exemplu, cu privire la produsele de protecție a plantelor, țigarele electronice, tutun). De asemenea, Comisia a efectuat investigații cu privire la presupuse încălcări de către statele membre ale obligației de notificare, de exemplu în ceea ce privește normele referitoare la taximetre, recipientele de sticlă pentru vin și băuturi spirtoase, echipamentele publicitare, deșeuri, jocurile de noroc, aparatele de jocuri de noroc, emisiile de gaze fluorurate cu efect de seră, produsele din plastic, mobilier, economia colaborativă etc. În aceste cazuri, Comisia a informat punctul de contact național în cauză pentru Directiva privind transparența pieței unice cu privire la consecințele încălcării obligației de notificare și a reamintit obligația de notificare.

2.6 Schimburi structurate cu statele membre, țările SEE-AELS, Elveția și Turcia

Reuniunile periodice ale Comitetului permanent pentru reglementări tehnice au favorizat un schimb de opinii fructuos cu privire la punctele de interes general și, de asemenea, la aspecte specifice ale procedurii de notificare.

În ceea ce privește procedura de notificare, discuțiile din cadrul reuniunilor Comitetului permanent pentru reglementări tehnice au vizat în special:

- procedura de urgență în temeiul Directivei privind transparența pieței unice;
- accesul la documentele Comisiei și la notificările confidențiale;
- procedura de notificare pentru notificările Elveției și ale țărilor SEE;
- obligația statelor membre de a comunica Comisiei textul final al unei reglementări tehnice notificate;
- evoluțiile jurisprudenței CJUE referitoare la Directiva privind transparența pieței unice; și
- funcționarea mecanismului ghișeului unic.

Pe baza cererilor formulate de statele membre sau la propria inițiativă, Comisia a susținut prezentări în cadrul Comitetului permanent pentru reglementări tehnice pentru a oferi clarificări cu privire la unele bariere recurente sau la noi acte legislative ale UE. Prezentările au vizat:

⁵⁶

Date extrapolate la 14 iulie 2021.

- Directiva (UE) 2019/904 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului;
- procedura de notificare în temeiul Directivei 2006/123/CE privind serviciile; Regulamentul (UE) 2018/1807 privind libera circulație a datelor fără caracter personal în UE;
- Regulamentul general privind protecția datelor (UE) 2016/679;
- Directivele 2014/45/UE⁵⁷, 2014/46/UE⁵⁸ și 2014/47/UE⁵⁹ privind siguranța rutieră;
- restricții privind microbilele la nivelul UE;
- Directiva 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje;
- clauza privind piață unică și articolele 34-36 din TFUE.

Mai multe state membre au făcut schimb de bune practici pentru notificările efectuate în temeiul Directivei privind transparența pieței unice cu Comitetul permanent.

Au avut loc, de asemenea, reuniuni bilaterale în multe state membre, ca parte a misiunilor privind „cunoștințele la nivel de țară”. Aceste reuniuni au vizat nevoile specifice pieței unice ale fiecărui stat membru prin intermediul unui dialog direct între Comisie și autoritățile naționale, precum și prin reuniuni cu părțile interesate de la nivel național. În acest context, Comisia a vizitat mai multe capitale ale UE⁶⁰ și a participat la reuniuni cu autoritățile statelor membre și cu părțile interesate de la nivel național. Principalele probleme legate de punerea în aplicare a Directivei privind transparența pieței unice la nivel național, astfel cum au fost identificate prin aceste misiuni, se referă la nivelul scăzut de notificări (de exemplu, în România, Lituania și Portugalia), la capacitatea administrativă (de exemplu, în Bulgaria) sau la aspectele de coordonare (de exemplu, în Italia, Spania și Germania) și la cunoștințele limitate ale administrațiilor naționale cu privire la Directiva privind transparența pieței unice.

Pe parcursul perioadei de referință, Comisia a discutat punerea în aplicare a directivei și în cadrul reuniunilor de dialog cu statele membre privind conformitatea, care se desfășoară potrivit angajamentului referitor la strategia privind piața unică. De asemenea, Comisia a organizat periodic seminarii tehnice ad-hoc pentru autoritățile naționale implicate în procedura de notificare.

Turcia și-a îmbunătățit participarea la procedura de notificare în perioada de referință.

2.7 Transparență

2.7.1. Cererile de acces la documentele eliberate în temeiul Directivei privind transparența pieței unice

În perioada 2016-2020, Comisia a primit 531⁶¹ de cereri de acces la documente emise în contextul Directivei privind transparența pieței unice. Majoritatea solicitărilor se refereau la

⁵⁷ Directiva 2014/45/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind inspecția tehnică periodică a autovehiculelor și a remorcilor acestora și de abrogare a Directivei 2009/40/CE, JO L 127, 29.4.2014, p. 51.

⁵⁸ Directiva 2014/46/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 de modificare a Directivei 1999/37/CE a Consiliului privind documentele de înmatriculare pentru vehicule, JO L 127, 29.4.2014, p. 129.

⁵⁹ Directiva 2014/47/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind controlul tehnic în trafic al vehiculelor comerciale care circulă în Uniune și de abrogare a Directivei 2000/30/CE, JO L 127, 29.4.2014, p. 134.

⁶⁰ Comisia a vizitat Bulgaria, Spania, Polonia, România, Italia, Franța, Germania, Portugalia, Irlanda și Lituania.

⁶¹ Întrucât nu a existat nicio posibilitate de a codifica unitatea principală pentru cererile de acces la documente în bazele de date ale Comisiei în perioada 1.1.2018-1.10.2018, cifrele referitoare la această perioadă se bazează pe o simulare care utilizează procentul mediu de cereri de acces la documente

avize detaliate și observații formulate de Comisie. În conformitate cu cele mai recente evoluții din jurisprudența CJUE (a se vedea anexa 2, cauza C-331/15 P, Franța/Schlyter), s-a acordat acces la majoritatea documentelor.

2.7.2. Participarea părților interesate

Transparența reprezintă o caracteristică fundamentală a procedurii de notificare. Site-ul web TRIS, care este disponibil publicului, asigură informarea constantă a părților interesate cu privire la toate proiectele de reglementări tehnice în curs de elaborare de către statele membre și desfășurarea unui dialog între părțile interesate și Comisie, datorită funcției care le permite părților interesate să prezinte contribuții la proiectele de reglementări tehnice. Astfel cum s-a menționat deja, în perioada 2016-2020, Comisia a primit 1 618 contribuții prin intermediul acestei funcționalități. În cursul perioadei de referință, Comisia a început, de asemenea, traducerea textelor finale ale măsurilor notificate în toate limbile UE. Traducerile textelor finale sunt disponibile pe site-ul TRIS și oferă o mai mare transparență.

Succesul site-ului TRIS este confirmat de cifre:

- La sfârșitul anului 2020, existau 6 467 de abonați activi la lista de distribuire a TRIS, comparativ cu 5 196 la sfârșitul anului 2015, ceea ce reprezintă o creștere de 25 % în perioada de raportare de cinci ani.
- În perioada examinată, au fost efectuate 871 744 de căutări prin intermediul site-ului TRIS (151 202 în 2016, 134 737 în 2017, 152 158 în 2018, 197 341 în 2019 și 236 306 în 2020), cu o medie de 174 349 de căutări pe an⁶².
- Numărul accesărilor de către utilizatori a notificărilor a crescut, de asemenea, de la 1 203 299 până la sfârșitul anului 2015 la 7 394 991 până la sfârșitul anului 2020, ceea ce reprezintă o creștere specifică de 514,6 % pe parcursul întregii perioade de referință 2016-2020 comparativ cu sfârșitul anului 2015.

3. CONCLUZII

În perioada 2016-2020, eficacitatea procedurii prevăzute în Directiva privind transparența pieței unice a fost confirmată din nou în ceea ce privește transparența, cooperarea administrativă și prevenirea barierelor tehnice în cadrul pieței unice. Abordarea preventivă și în rețea a procedurii de notificare a redus riscul ca activitățile naționale de reglementare să creeze bariere tehnice în calea liberei circulații a mărfurilor și a serviciilor societății informaționale. În acest sens, creșterea participării statelor membre la procedura prevăzută în Directiva privind transparența pieței unice, atât în ceea ce privește notificările trimise, cât și reacțiile la proiectele notificate de alte state membre, demonstrează proprietatea comună asupra pieței unice, care este un obiectiv esențial pentru Comisie. În 2020, în timpul pandemiei de COVID-19, procedura prevăzută în Directiva privind transparența pieței unice a asigurat faptul că obiectivul principal de protecție a sănătății și a vieții umane a fost urmărit prin măsuri naționale în conformitate cu normele pieței unice. Directiva și sistemul său de notificare au sprijinit statele membre în acest sens prin asigurarea transparenței, a sinergiilor și, în cele din urmă, a solidarității europene.

Importanța directivei este demonstrată de interesul tot mai mare al părților interesate față de procedura de notificare și de numărul de contribuții ale acestora prin intermediul site-ului

atribuite unității responsabile de gestionarea Directivei privind transparența pieței unice pentru anii 2016, 2017 și 2019.

⁶²

A se vedea anexa 5.

TRIS în perioada de referință. Acest interes crescând reflectă eforturile depuse pentru a îmbunătăți transparența și eficiența site-ului TRIS.

Procedura de notificare și-a confirmat, de asemenea, utilitatea oferind posibilitatea de a identifica domeniile în care este necesară o armonizare suplimentară la nivelul UE, cum ar fi armonizarea etichetării ambalajelor pentru eliminarea deșeurilor. Se vor depune în continuare eforturi pentru a asigura un cadru juridic clar pentru operatorii economici, în vederea creșterii competitivității întreprinderilor europene în UE și în străinătate, ținând seama de legăturile dintre procedura de notificare și procedura stabilită în Acordul privind barierele tehnice în calea comerțului în contextul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC)⁶³.

Experiența dobândită în ultimii ani este esențială pentru crearea acestui peisaj îmbunătățit pentru punerea în aplicare a Directivei privind transparența pieței unice. Pentru a realiza întregul potențial al directivei, Comisia va stimula în continuare participarea statelor membre, atât în ceea ce privește notificarea proiectelor naționale de reglementări tehnice, cât și reacția la proiectele notificate de alte state membre. În reacțiile sale, Comisia va pune un accent deosebit pe aspectele de importanță semnificativă pentru piața unică și pe cele care servesc în special la combaterea eficientă a blocajelor identificate în contextul redresării și al tranziției verzi și al celei digitale. Acest accent mai puternic va conduce, de asemenea, la monitorizarea adecvată a reacțiilor Comisiei, astfel încât să se ia măsuri eficace pentru a preveni instituirea unor potențiale bariere.

⁶³ În perioada în cauză, statele membre ale UE, statele membre ale AELS semnatare ale Acordului privind SEE, Elveția și Turcia au semnalat 363 de notificări în baza de date TRIS ca făcând obiectul notificării către OMC în temeiul Acordului privind barierele tehnice în calea comerțului.